

GNOJĄCY (8) *part praes act*

o jasne.

sg m N gnojący (1). \diamond *f N* gnojącą (1). \diamond *A* gnojącą (1). \diamond *n N* gnojąc(e) (1). \diamond *pl N subst* gnojąc(e) (1). \diamond *A subst* gnojąc(e) (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. gnoić.

1. *Imiesłów od „gnoić”*: powodujący jątrzenie, ropienie; *septicus Mącz, Cn; corrosivus Mącz (6)* : Putrefactiua/ To iest rzeczy gnojące. Lekarzstwo gnojące/ podług Auicenny, Iest każące niektore czątki ciała *FalZioł V 102, IV 52d, 55b; Septicus, Gnojący/ rozrapiający. Ut [...] unguentum septicum, Gnojąca mąść. Latine corrosivus. Mącz 384b.*

2. *Imiesłów od „gnoić się”*: jątrzący się, ropiejący (2) : tym namazuy krofty gnojące *FalZioł III 33d; Też na oczy lipkie á gnojące proch szpizglałow [...] wyfufza nieczyfstości FalZioł III 39d.*

Cf **GNOIĆ, GNOIĆ SIĘ**

KW